

II Кривични дела против работните односи

2. Кога обвинетиот постапил по решението на државниот инспектор за труд за враќање работник на работа, во тој случај не е сторено кривичното дело Повреда на право од работен однос по чл.166 од КЗ.

Од образложението

Основниот суд во Р. со обжалената пресуда К.бр.121/07-I од 19.09.2008 год. правното лице „М“-М-ДООЕЛ-Радовиш и одговорното лице во правното лице С.а ги огласил за виновни за сторено кривично дело Повреда на правата од работен однос“ по чл.166 ст.1 и ст.2 од КЗ за кое дело ги осудил на парични казни.

Во обжалената пресуда првостепениот суд прифатил дека обвинетите свесно не се придржувале кон одредбите од чл.71 и чл.75 од ЗРО со што на оштетената-работникот М.Б. со донесување на решението за престанок на работниот однос и биле повредени правата предвидени во ЗРО, односно правото на отказан рок од 1 месец, право на 4 часа отсуство од работа заради барање нова работа, право на надомест на плата за време на отказан рок, право на приговор, а откако таа повреда била констатирана од Државниот инспектор за труд обвинетите свесно не се придржувале кон донесеното решение бр.... од 27.03.2007 год.односно не го укинале донесеното решение за престанок на работен однос и не ја вратиле на работа оштетената.

Обвинетите веднаш по приемот на решението од државниот инспектор за труд поднеле барање до Агенцијата за вработување да оштетената биде пријавена во правното лице од 10.02.2007 год.и оштетената била повикана да се врати на работа и да започне со работа од 02.04.2007 год. и дека сите дотогашни придонеси по основ на вработување ќе бидат регулирани согласно ЗРО.

Оштетената М.Б. во текот на постапката изјавила дека таа не сакала да се врати на работа кај обвинетите, дека не се противела на дадениот отказ за работа и на донесеното решение за престанок на работниот однос, туку се жалела само затоа што не и се исплатени заостанатите плати и придонеси, па поради тоа не ја однела работната книшка.

При постоење на едни такви утврдени факти, Апелациониот суд Штип ја уважи жалбата на обвинетите и укина првостепената пресуда и предметот врати на првостепениот суд на повторно судење, бидејќи во самата пресуда не се конкретизира во што се состои свесното непридржување на прописите од ЗРО со кои и е повредено правото на оштетената што и припаѓа. Секоја повреда на одредбите од ЗРО не значи и остварување на битието на кривичното дело, бидејќи не е утврдено во што се состои конкретната последица по оштетената, особено што обвинетите постапиле по налогот на инспекторот за труд, а еден од конститутивните елементи на предметното кривично дело е настапување на конкретна последица према оштетениот работник.

Решено во Апелационен суд-Штип под Кж.бр.66/09 од 24.03.2009 г.